

ಈ ಕೆಲವು ಸಾಲಗಳಿವೆ:

ಇಂದಿನ ಸಿನಿಮಾಗಳಿಂತೆ ಇಂದಿನ ಮದುವೆ;
ಬೆಳಿಹ್ವಬು ಬಂಗಾರದ ಹ್ವಬು, ಇಲ್ಲ ಗೊಡಪೆ;
ಇವ್ವತ್ತೆದನೇ ವ್ರದ್ಧರ್ನ, ಸಿಲ್ಲರ್ ಜ್ಯುಬಿಲಿ
ಅದುವೇ.

ಹೀಗೆ ಇಂದಿನ ಬಹುಪಾಲು ಮದುವೆಗಳು
ಅಲ್ಲಾಯಾಯಿಸಿಗ್ಳಾಗಿವೆ. ಏವಾಹದಂತೆಯೇ,
ಏವಾಹ ವಿಚ್ಛೇದನವೂ ಇಂದು ಸರ್ವೇಸಾಧಾರಣ
ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನದೋಂದು ಹನಿಗವಿತೆ
ಹೀಗಿದೆ:

ಅದ್ವಷ್ಟವಂತ ನನ್ನ ಗೆಳಿಯಿ;
ಅವನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು;

ಆದರೆ ಪ್ರತಿ ದೀಪಾವಳಿಗೂ

ಒಬ್ಬ ಹೊಸ ಅಳಿಯಿ.

ಇದಕ್ಕೆತಲೂ ಆತಕಾರಿ ಸಂಗತಿಯಿಂದರೆ,
ಇಂದು 'ದಾಂಪತ್ಯ ಎಂಬ ಪದ ತನ್ನ ಶತಮಾನಗಳ
ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ
ಹಂತಕ್ಕೆ ಬಂದುಮುಟ್ಟಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಗಂಡು
ಗಂಡನ್ನೇ, ಹೆಣ್ಣು ಹೆಣ್ಣನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ
ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾವಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ತಾರ್ಕಿಕ ಅಂತ್ಯವೋ
ಎಂಬಂತೆ ಇತ್ತಿಳಿಗೆ ಒಬ್ಬಕೆ ತನ್ನನ್ನು ತಾನೇ ವರಿಸಿ,
'ಸಲ್ಲಿ' ಮದುವೆಯಾಗಿದ್ದಾಳೆ. 'ಸ್ವಯಂವರದ
ಅತ್ಯಂತಿಕ ಅರ್ಥ ಬಹುಶಃ ಇದೇ ಇದ್ದಿತು.

●
“ಕಾಲಾಯ ತನ್ನ ನಮಃ”